

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/189/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115234182
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5115234182.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s. r. o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČ: 24 785 199, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovaným: 1/ C. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., 2/ F. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. B. XXXX/X, XXX XX D., za účasti osobitného subjektu na strane žalovanej 2/: Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca, so sídlom Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 42 388 911, o zaplatenie 15.098,91 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6C/537/2015-140 zo dňa 08.09.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovaným 1/ a 2/ **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

Osobitnému subjektu na strane žalovanej 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu o zaplatenie sumy 15.098,91 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 14.751,46 eur od 29.10.2014 do zaplatenia. Zároveň určil, že zmluvná podmienka obsiahnutá v Článku 19, bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o splátkovom úvere č. 0425529196 zo dňa 07.06.2011, uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 ako veriteľom a žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi v znení: „Klient súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči Klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatené, premlčané alebo nepremľčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči Klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky; predchádzajúci písomný súhlas Banky nie je potrebný, pokiaľ sa zriaďuje záložné právo k pohľadávke Klienta, ako záložcu, voči Banke a v prospech Banky ako záložného veriteľa. V prípade, že Klient je spotrebiteľom v zmysle osobitného právneho predpisu, tak Banka nebude bezdôvodne súhlas odopierať.“, je neplatná pre jej neprijateľnosť. Žalovaným 1/ a 2/, ako aj osobitnému subjektu na strane žalovanej 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, t. j. o tom, že žalobca nepreukázal, že je nositeľom ním v konaní uplatneného práva voči žalovaným. V konaní nebolo preukázané naplnenie zákonných podmienok pre vznik oprávnenia Slovenskej sporiteľne, a. s. (ďalej len „SISp“) ako banky postúpiť žalovanú pohľadávku voči klientovi z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere č. 425529196 aj bez ich súhlasu. Nedošlo k naplneniu podmienky podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 483/2001 Z. z.“), že žalovaní boli ku dňu postúpenia pohľadávky, t. j. ku dňu 29.10.2014 v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (odo dňa datovania výzvy na plnenie, t. j. od 08.09.2014 do dňa postúpenia pohľadávky 29.10.2014 uplynula len doba 51 dní), a to aj napriek písomnej výzve SISp. Zároveň v konaní nebolo preukázané, že by žalovaní ako dlžníci udelili SISp súhlas na postúpenie, ktorý nemožno vyvodzovať ani z ustanovenia čl. 19 bod 19.16. VOP. Vzhľadom k nenaplneniu podmienok podľa § 92 ods. 2 zák. č. 483/2001 Z. z. pre vznik oprávnenia SISp postúpiť žalovanú pohľadávku na žalobcu bez súhlasu žalovaných, súd hľadel na dvojstranný právny úkon SISp a žalobcu, t. j. na zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1487/2014/CE zo dňa 29.10.2014 v časti postúpenia žalovanej pohľadávky s príslušenstvom ako na absolútne neplatný právny úkon v rozpore s ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Na základe neplatného právneho úkonu žalobca nemohol nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými, a teda nebol oprávnený požadovať od žalovaného dlžníka uspokojenie žalovanej pohľadávky. Na závere súdu nemení nič ani cit. ustanovenie čl. 19 bod 19.16. VOP, ktoré by malo byť pretavením možnosti banky podľa ust. § 89 ods. 1 veta tretia zák. č. 483/2001 Z. z. upraviť si zmluvne v písomnej forme s klientom práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť, avšak označené ustanovenie priniesla až novela zák. č. 483/2001 Z. z. s účinnosťou od 10.06.2013, teda v čase uzavretie predmetnej zmluvy o splátkovom úvere, t. j. ku dňu 07.06.2011 nebolo v platnosti. Ďalej súd prvej inštancie dospel k záveru, že na záväzkovo-právny vzťah medzi SISp a žalovanými ako dlžníkmi založený predmetnou zmluvou o splátkovom úvere sa bez akýchkoľvek pochybností primerane vzťahovala úprava podľa ust. § 52 a nasl. OZ. V zmysle cit. ust. § 53 ods. 1 OZ možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku len takú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá nebola individuálne dojednaná (okrem prípadov, ak ide o predmet plnenia, alebo cenu plnenia) a súčasne (kumulatívne) ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd v danom prípade dospel k záveru o naplnení oboch podmienok a deklaroval neplatnosť dotknutej zmluvnej podmienky uvedenej v cit. ust. čl. 19 bod 19.16. VOP ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, pričom túto súčasne uviedol v zmysle ust. § 298 ods. 2 CSP aj vo výroku rozsudku. Splnenie prvého predpokladu pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky, a to, že vyplývala z vopred dodávateľom pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy a jej obsah spotrebiteľ (v danom prípade dlžníci žalovaní) nemohol individuálne ovplyvniť, nepochybne plynie už len zo samotného faktu, že táto zmluvná podmienka bola obsiahnutá vo vopred SISp predformulovaných VOP, ktoré boli účinné od 01.08.2002 (ako sa to udáva v čl. II. bod 2 predmetnej zmluvy o splátkovom úvere, t. j. ešte pred jej uzavretím dňa 07.06.2011) a ktoré ako neoddeliteľnú súčasť zmluvných podmienok zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 07.06.2011 boli bez najmenších pochybností nútení dlžníci - žalovaní prijať, ak chcel vstúpiť do zmluvného vzťahu s bankou - SISp ako veriteľom. Naplnenie druhého predpokladu pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky, t. j. že spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, súd videl v tom, že jednak touto zmluvnou podmienkou banka zrejme obchádzala už uvedené ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. (resp. v čase účinnosti VOP do 31.12.2008 ods. 7) a súčasne v tom, že spotrebiteľ (v danom prípade dlžníci žalovaní) už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou mali dať súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nim ako dlžníkom, resp. s prevodom akýchkoľvek záväzkov banky voči nim, na tretiu osobu (teda aj na zahraničný subjekt, voči ktorému domôcť sa práva zo strany spotrebiteľa by bolo sťažené), zatiaľ čo spotrebiteľ vôbec takýto súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke, na tretiu osobu nedostal a bol oprávnený na postúpenie pohľadávky, resp. prevod záväzku, voči banke na tretiu osobu zásadne s jej predchádzajúcim písomným súhlasom. Takáto úprava práv a povinností dodávateľa (v tomto prípade banky - SISp) a spotrebiteľa (v tomto prípade dlžníkov žalovaných) zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

3. Voči citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhoval, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru prvostupňový súd síce správne vyhodnotil, že banke vzniklo právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, avšak nesprávne interpretoval § 92 ods. 8 o bankách, tak, že dlžník musí byť v omeškaní so splátkami viac ako 90 dní po písomnej výzve banky. Z textu zákona vyplýva, že dlžník musí byť v omeškaní so splátkami viac ako 90 dní, čo sa v tomto prípade aj naplnilo, a preto došlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany Slovenskej sporiteľne na žalobcu. Z predmetného ustanovenia nevyplýva, že by omeškanie so splnením čo i len časti peňažného záväzku malo počítvať od vyhotovenia, resp. doručenia výzvy, ktorú predpokladá dané ustanovenie. Zákonodarca má na mysli časové obdobie presahujúce 90 dní s omeškaním čo i len jednej časti peňažného záväzku, pričom ide o nepretržité omeškanie počítané od zročnosti poslednej omeškanej splátky. Súd nesprávne vyhodnotil splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 a následne považoval postúpenie za neplatné, lebo dlžníci nedali súhlas na postúpenie pohľadávky, nakoľko takýto súhlas nebol potrebný. Ani výrok o neprijateľnosti čl. 19.16 VOP nie je správny, ak takúto dohodu pripúšťa terajšia právna úprava, tak ani pred 10.06.2013 nemohla byť takáto dohoda neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

4. Žalovaný v rade 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že postúpenie bolo neplatné, a to aj z dôvodu porušenia bankového tajomstva singulárnou sukcesiou, neplatnosťou zmluvy o postúpení a zánikom záväzku z BSM, kedy žalovaná 2/ prešla úspešne osobným bankrotom a tento jej záväzok zanikol, i keby existoval. Pokiaľ záväzok existuje, namietal premlčanie celej istiny i príslušenstva v BSM aj za žalovanú 2/. Tiež namietal aj nedoručenie listín o mimoriadnej splatnosti, o postúpení, o uplatnení práva na súde žalobcom, ako aj výšku poplatku za upomienku, neplatnosť zmluvy o úvere, jeho bezúročnosť, neposkytnutie potrebných spotrebiteľských informácií pred uzatvorením zmluvy. Vyslovil aj nesúhlas s účasťou Združenia na ochranu spotrebiteľa, ktoré nemá jeho súhlas na účasť v konaní, a pokiaľ je pasívne, navrhoval jeho vylúčenie z konania. Napokon namietal nepodpísanie odvolania v závere textu, ale len v úvode mimo textu, pričom odvolanie nebolo podané včas. Navrhoval preto odvolanie odmietnuť ako oneskorené, inak navrhoval rozsudok potvrdiť v celom rozsahu.

5. Žalobca v odvolacej replike uviedol, že nárok premlčaný nie je. Pokiaľ by odvolací súd dospel k záveru, že niektoré tvrdenia žalovaného 1/ je potrebné ešte overiť alebo opakovane vyhodnotiť, bolo by to možné iba v prvostupňovom konaní, ktorého predpokladom je zrušenie napadnutého rozsudku. K otázke aktívnej legitímácie a bodu č. 19.16 VOP dal do pozornosti rozsudok KS Trnava 24Co/147/2017 z 10.01.2018, ktorý v čase podania odvolania ešte nebol známy.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

7. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. V predmetnom konaní nebolo sporné, že žalovaní v rade 1/ a 2/ a Slovenská sporiteľňa, a. s. dňa 07.06.2011 uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere ako zmluvu spotrebiteľskú, pričom ide zároveň o spotrebiteľský úver v zmysle § 1 ods. 2, § 2 písm. a/ a b/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

9. Spornou však je otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore, ktorú odvodzuje od Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 14878/2014/CE zo dňa 29.10.2014. Na základe tejto zmluvy žalobca nadobudol žalovanú pohľadávku s príslušenstvom vyplývajúcu zo zmluvy o splátkovom úvere od Slovenskej sporiteľne, a. s.

10. Záver o nepreukázaní aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vyvodil súd prvej inštancie z neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok Slovenskej sporiteľne, a. s. žalobcovi pre nedodržanie úpravy tvoriacej súčasť § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách.

11. S uvedeným záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

12. Podľa § 92 ods. 8 bankového zákona, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018 konštatoval, že ustanovenie § 92 ods. 8 bankového zákona jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky.

14. Banka teda môže postúpiť inému subjektu bez súhlasu klienta pohľadávku alebo jej časť zodpovedajúcu nesplácanému dlhu iba za podmienky, že najskôr klienta písomne vyzve na úhradu jeho peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní. Ak klient po tejto výzve dlhšie ako 90 dní neuhradí peňažný záväzok, môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. V prípade, ak by po uplynutí 90 dní klient svoj peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní, uhradil, takto banka postupovať nemôže, ak však po uplynutí 90 dní klient svoj omeškaný peňažný záväzok uhradí, ale ide o peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní dlhšie ako 1 rok, môže banka aj napriek tejto úhrade pohľadávku postúpiť. Vo všetkých prípadoch však platí, že musí tomuto predchádzať písomná výzva na úhradu. Rovnaký záver prijal Krajský súd v Žiline vo viacerých svojich rozhodnutiach, napr. 7Co/270/2016 zo dňa 26.10.2016, 7Co/199/2016 zo dňa 29.06.2016.

15. V danom prípade banka vyzývala žalovaných listom zo dňa 08.09.2014 na úhradu omeškaných splátok úveru. K postúpeniu pohľadávky došlo dňa 29.10.2014. Je zrejmé, že od datovania výzvy do dňa postúpenia pohľadávky neuplynula zákonom predpokladaná doba 90 dní, ale len 51 dní. Súd prvej inštancie preto správne uzavrel, že nedošlo k naplneniu podmienok predpokladaných zákonom pre platné postúpenie pohľadávky banky voči žalovaným na nebankový subjekt - na žalobcu.

16. Na základe citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 možno postúpiť pohľadávku na tretiu osobu, ak sú splnené podmienky v ňom vyžadované, a to aj bez súhlasu dlžníka. A contrario v prípade nesplnenia podmienok je možné pohľadávku postúpiť iba s výslovným súhlasom dlžníka. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že predpoklady na postúpenie pohľadávky stanovené v ustanovení § 92 ods. 8 Zákona o bankách naplnené ani v tomto smere neboli a dojednaná zmluvná podmienka, ktorou mal žalovaný dať súhlas na postúpenie pohľadávky bola súdom prvej inštancie vyhlásená za neprijateľnú podmienku, keďže táto nebola vyjednaná individuálne a tiež spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (žalovaného), keď naopak, spotrebiteľ vôbec takýto súhlas od banky na postúpenie pohľadávky - záväzku nedostal.

17. Žalobca v odvolaní tiež tvrdil, že ustanovenie § 89 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v spojení s čl. 19.16 Všeobecných obchodných podmienok umožňovalo zmluvným stranám, aby si upravili práva a povinnosti odchyľne od zákona o bankách argumentujúc, že dnešná právna úprava takúto dohodu pripúšťa a ak ju terajšia právna úprava pripúšťa tak ani pred 10.06.2013 nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Právna úprava ustanovenia § 89 ods. 1 Zákona o bankách, na ktorú sa žalobca v podanom odvolaní odvoláva, nebola účinná v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Preto ani účastníci

zmluvy o úvere nemali možnosť upraviť si postupovanie pohľadávok (súčasných i budúcich) odchyľne od vtedy účinného a platného Zákona o bankách (§ 92 ods. 8 Zákona o bankách).

18. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaným 1/ a 2/ proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, nakoľko mali v odvolacom konaní plný úspech. Osobitnému subjektu na strane žalovanej 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko tento subjekt ostal v odvolacom konaní pasívny a trovy odvolacieho konania mu preukázateľne nevznikli, preto mu odvolací súd nárok na ich náhradu voči neúspešnému žalobcovi nepriznal (obdobne viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.02.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

20. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)